

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਗਿਣਤੀ ਉਣਾਹਠਵੇਂ

ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਚਲਦੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼: ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

Jeff Pippenger

2024-02-02

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦਾ ਨਿਆਇ ਇਸ ਦੀ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

“ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜੋ ਸੁੱਥਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਮਰ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਦਵਾਤ ਸੀ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ, ਯਰੂਸ਼ਲੇਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਲੰਘ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾ ਦੇ ਜੋ ਉੱਥੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਲਈ ਡੂੰਘੇ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਆਹਾਂ ਭਰਦੇ ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਆਖਿਆ, ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੋ ਅਤੇ ਮਾਰੋ: ਤੁਹਾਡੀ ਅੱਖ ਰਹਿਮ ਨਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦਇਆ ਨਾ ਕਰੋ: ਬੁੱਢਿਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ, ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਨਿੱਘੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਢ ਸੁੱਟੋ: ਪਰ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਾ ਜਾਣਾ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ। ਤਦ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਜੋ ਭਵਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ।”

“ਯਿਸੂ ਹੁਣ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਕਿਰਪਾ-ਆਸਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਦਲੇ ਦੇ ਵਸਤੂ ਧਾਰਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕ੍ਰੋਧ ਉਡੇਲਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੰਡ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਬੁਰਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਜੋ ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਦੀਰਘ-ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਵਰਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਜੋ ਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਸੱਚ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਠੋਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀਆਂ ਵੀ ਹੱਦਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਲੰਘ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਆਦਰ ਦੀ ਪੱਖ-ਸਾਬਤੀ ਕਰਨੀ ਹੀ ਪਵੇਗੀ।”

ਅਮੇਰੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਕਿਹਾ: ‘ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁੜ ਇੱਥੇ ਆਉਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਮੇਰੀਆਂ ਦੀ ਕੁਕਰਮਤਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।’ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੌਮ ਆਪਣੀ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੀ, ਤਦ ਵੀ ਇਸ ਨੇ ਅਜੇ ਆਪਣੀ ਕੁਕਰਮਤਾ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਨਹੀਂ ਭਰਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਨ ਨਾਸ ਲਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦਿਵਯ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਦੇ ਰਹਿ ਜਾਣ। ਦਇਆਲੂ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਕਰਮਤਾ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਫਿਰ, ਜੇ ਭਲਾਈ ਵੱਲ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਾ ਦਿੱਸਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਦੰਡ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਪੈਣੇ ਸਨ।

“ਅਚੂਕ ਸਹੀਪਣ ਨਾਲ ਅਨੰਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨਾਲ ਹਿਸਾਬ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਦਇਆ ਤੇਬਾ ਲਈ ਬੁਲਾਹਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਤੱਕ ਇਹ ਹਿਸਾਬ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹੇਗਾ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਅੰਕ ਉਸ ਮਾਤਰਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਦ ਉਸ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਿਸਾਬ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਿਵਿਆ ਧੀਰਜ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਓਰੋਂ ਦਇਆ ਦੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ।”

“ਨਬੀ ਨੇ, ਯੁਗਾਂ ਦੇ ਪਾਰ ਤੱਕ ਨਿਹਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਰਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ ਯੁਗ ਦੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਅਭੂਤਪੂਰਵ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸੁਰਗ ਦੀਆਂ ਆਸ਼ੀਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਵਧਦਾ ਹੋਇਆ ਅਹੰਕਾਰ, ਲਾਲਚ, ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਵਗਿਆਨਾ, ਅਤੇ ਨੀਚ ਅਕ੍ਰਿਤਘਨਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ ਬੰਦ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।”

“ਪਰ ਜੇ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਕੰਬਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੇਤ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਾਲ ਦੂਸ਼ਿਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਅਧਰਮੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ, ਬਹੁਤੇ—ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਜੇ ਸੱਚ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ—ਠੰਢੇ ਪੈ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਬਲ ਰੁਝਾਨ ਹੇਠ ਦਬੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੱਚੀ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਰਬਭੋਮ ਤੌਹੀਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਨੇੜੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਜੋੜਦੇ, ਉਸ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਧਾ ਗੁਆਉਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਜੇਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਦਿਲੋਂ ਸੱਚ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਬਿਵਸਥਾ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਰਸਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਕੀਮਤੀ ਲੱਗਦੀ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਤੀ ਅਣਾਦਰ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ-ਤਿਵੇਂ ਇਸ ਦੇ ਪਾਲਣਹਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਵਿਭਾਜਕ ਰੇਖਾ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਦਿਵਿਆ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੇਮ ਵਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਵੇਂ ਦੂਜੇ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਤਿਰਸਕਾਰ ਵਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

“ਸੰਕਟ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੁੱਲ ਰਹੀਆਂ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲਗਭਗ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦੰਡ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਨਿਚੱਛੁਕ ਹੈ, ਤੋਂ ਭੀ ਉਹ ਦੰਡ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜਲਦੀ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਚਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵੇਖਣਗੇ; ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪਚਾਪ, ਬੇਪਰਵਾਹ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਧੀਰਜ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਆੜ ਦੇਵੇਗਾ। ਐਸਾ ਕਤਈ ਨਹੀਂ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਜਤਨਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਰਤੱਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਤੱਕਣਾ ਹੈ। ‘ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ, ਉਤਕਟ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ।’”

“ਭਗਤੀ ਦਾ ਖਮੀਰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਗੁਆ ਬੈਠਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ, ਜਦੋਂ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਖਤਰਾ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਟੋਲੀ ਜੋ ਜੋਤਿ ਵਿੱਚ ਖੜੀ ਹੈ, ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਘਿਨੌਂਟੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਲਈ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਆਰਤਨਾਦ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਓਰੋਂ ਉੱਪਰ ਉਠਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰੀਤ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ।

“ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਦ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦਾ ਰੱਖਿਅਕ ਬਣ ਕੇ ਵੀ ਆਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਕਲੰਕ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਓਹੀ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੁਣਿਆਂ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਤ ਦਿਨ ਉਸ ਅੱਗੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦੇਰ ਤੱਕ ਸਹਿੰਦਾ ਰਹੇ।”

“ਹੁਕਮ ਇਹ ਹੈ: ‘ਨਗਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ, ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਲੰਘ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮੌਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾ ਦੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਭ ਘਿਨੌਂਟੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਲਈ ਆਹਾਂ ਭਰਦੇ ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ।’ ਇਹ ਆਹਾਂ ਭਰਨ ਵਾਲੇ, ਵਿਲਾਪ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਚਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ; ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤਾੜਨਾ ਕੀਤੀ, ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਕੁਝ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤੇਬਾ ਕਰ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਇਸਰਾਏਲ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ; ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਮ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਅਭਾਵ ਸੀ।” Testimonies, volume 5, 207–210.

ਜਿਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਸ਼ਹਿਰ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੀ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਆਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਓਥੇ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦਾ ਅੱਠਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਘਿਨੌਂਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਪਦ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ

ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਛੇਵੇਂ ਸਾਲ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਲਈ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੰਕੇਤ-ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, "ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਹੱਥ ਉੱਥੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਿਆ।" ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸ ਨੇ "666" ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਕੇਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਅੰਕ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ "666" ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ; ਇਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਘਟਕ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮੁੱਕਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਹਨ, ਜੋ ਪਤਰਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਪਿਛਲੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸਨ।"

1 ਪਤਰਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਹਨ, "ਚੱਖ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲੂ ਹੈ।" ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ "ਖਾਧਾ" ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਖਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਸਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਕਤਾ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਅਧਿਆਇ ਛੇ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਲਹੂ ਪੀਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਲਹੂ ਪੀਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਸਾ ਛਿਆਸਠਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ।

ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚੇਲੇ ਮੁੜ ਗਏ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਤੁਰੇ। ਯੂਹੰਨਾ 6:66.

ਜੇ ਬੁੱਧਵਾਨ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਂਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਲਹੂ ਪੀਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਲਮੇਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਅਦਭੁੱਤ ਗਿਣਣਹਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅੱਠ ਦੇ ਆਰੰਭਿਕ ਪਦ ਵਿੱਚ ਸੰਖਿਆ "665" ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਕੋਈ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੇ, ਉਹ ਵੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ-ਅੰਤਰਾਲ ਨੂੰ ਆਵਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਖਿਆ "666" ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਦੋ ਪਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾ ਕੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ "ਬੁੱਧਵਾਨ" ਸਮਝਣਗੇ।

ਇੱਥੇ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਮਝ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਗਿਣੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਛੇ ਸੌ ਛਿਆਸਠ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 13:18।

ਜੇ "ਬੁੱਧੀਮਾਨ" ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਣਣਗੇ ਕਿ "666" ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗਿਣਤੀ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪਰਿਚਯ ਕਰਵਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਚਾਰ ਵਧਦੀਆਂ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਅੰਤਿਮ ਘਟਨਾ ਮੁਰਖਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਅੱਗੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਛਾਣਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯਹੂਸਲਮ (ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ) ਦੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਆਂ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਰ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਲਾਓਡੀਸੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ।

ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 1863 ਵਿੱਚ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਮੂਸਾ ਦੀ "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਵਾਲੀ ਸਹੁੰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 1888 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ। ਇਕੱਤੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 1919 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵਾਪਰੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ W. W. Prescott ਦੀ ਪੁਸਤਕ, "The Doctrine of Christ" ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਠਤੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 1957 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਬਗਾਵਤ ਵਾਪਰੀ ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ "Questions on Doctrine" ਨਾਮਕ ਪੁਸਤਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਚਾਰ waymarks ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅੱਠ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ।

1863 ਵਿੱਚ, ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਾਰਟਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਚਾਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਹੱਥਕੁਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੀ ਇਸ ਆਗਿਆ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸਨ ਕਿ, "ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਖਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ।" 1863 ਦੇ ਚਾਰਟ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਚਿੱਤਰਣ ਵਿੱਚੋਂ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ 1260, 1290, ਅਤੇ 1335 ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਹੱਥਕੁਕ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਤਖਤੀਆਂ (ਬਹੁਵਚਨ ਵਿੱਚ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਕਿ, "ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਉਹ ਦੌੜ ਸਕੇ।" 1863 ਦਾ ਚਾਰਟ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਪਰਚੇ ਦੀ ਲੋੜ ਪਈ। ਕਿਸੇ ਵਾਧੂ ਪਰਚੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾ 1863 ਦੇ ਚਾਰਟ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ "ਦੌੜਣਾ" ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਲਿਖ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਉਹ ਦੌੜ ਸਕੇ। ਹੱਥਕੁਕ 2:2।

1863 ਦਾ ਚਾਰਟ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਸੀ, ਜੋ ਸੱਚ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਰਟ ਉਸ ਵਾਚਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਸਥਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਦੇ ਚਾਰਟ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਚਾਤਮਕ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ, ਜੋ 1844 ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਾਚਾ ਦੇ ਦੂਤ ਵਜੋਂ ਆਇਆ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਵਾਰੰਵਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂਤਰ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

"ਪਿਛਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਦਾ ਸੰਚਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਭੁੱਲਣਹਾਰਤਾ ਦਾ ਲੇਖਾ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਬੋਧਨਾ ਲਈ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਹਰ ਕੌਮ, ਵੰਸ਼ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਹੈ। ਆਗਮਨ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ ਲਈ ਓਹੋ ਜਿਹਾ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1844 ਦੀ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਰਖ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਈ ਜਿਵੇਂ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕੋਲ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੀ ਹੋਈ ਸੀ।" Testimonies, volume 8, 115, 116.

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਬੰਨ੍ਹੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਵਾਚੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਪਟਿਕਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਬੰਨ੍ਹੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਵਾਚੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਪਟਿਕਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪਟਿਕਾਵਾਂ ਹੱਥਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪਟਿਕਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੋ ਪਟਿਕਾਵਾਂ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਪਾਰ ਉਤਰਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ 1844 ਦੀ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, 1844 ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਦੂਜੀ ਪਟਿਕਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਨਾ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਵੀ ਭੰਡਾਰੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ।

"ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਇਸ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਜੋਤ ਵਾਂਗ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਛੁਰੇ ਦੁਆਰਾ, ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਨੇੜਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਪਵਿੱਤਰ ਉਕਤੀਆਂ ਸਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਅਮਾਨਤ ਹਨ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ।" Testimonies, volume 5, 455.

ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੇ ਆਗਿਆਵਾਂ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਘਿਣਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੇ ਆਗਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਈਰਖਾਲੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ।

“ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿਵਸਥਾ ਕੇਵਲ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਹਿਤ ਲਈ ਹੀ ਪ੍ਰਕਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲੂ ਠਹਿਰਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਅਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਸੰਭਾਲੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਸਮੂਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੱਸ ਉਪਦੇਸ਼—ਸੰਖੇਪ, ਸਰਵਸਮਾਵੇਸ਼ੀ, ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਪੂਰਣ—ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਤੀ ਕਰਤੱਬ ਸਮੇਟਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਮੁਲਭੂਤ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ। ‘ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਨ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੇੜਲੇ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ।’ Luke 10:27. ਇਹ ਵੀ ਵੇਖੋ Deuteronomy 6:4, 5; Leviticus 19:18. ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਅਤੇ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਯੋਗ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।

“ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇਵਤੇ ਨੂੰ ਨਾ ਰੱਖੀਂ।”

“ਯਹੋਵਾਹ, ਜੋ ਅਨੰਤ, ਸਵੈ-ਅਸਤਿਤਵ ਵਾਲਾ, ਅਜਨਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਸਰੋਤ ਅਤੇ ਪਾਲਣਹਾਰ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਸਰਵੋਚ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਉਪਾਸਨਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰੀਤੀਆਂ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨ ਦੇਵੇ। ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਭ ਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਘਟਾਏ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਯੋਗ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਏ, ਉਸੇ ਦੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ।”

“ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੋਈ ਖੋਦੀ ਹੋਈ ਮੂਰਤੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਸੂਰਤ, ਜੋ ਉੱਪਰ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨਾ ਬਣਾਈਂ; ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਨਾ ਟੇਕੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਂ।”

“ਦੂਜੀ ਆਗਿਆ ਮੂਰਤੀਆਂ ਜਾਂ ਰੂਪਕ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੱਚੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤੀਆਂ ਅਜਾਤੀ ਕੌਮਾਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਕੇਵਲ ਉਹ ਰੂਪ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਐਸੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨੂੰ ਪਾਪ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਭੌਤਿਕ ਵਸਤੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਨੰਤ ਸੱਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਾਰੇ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਅਨੰਤ ਪੁਰਨਤਾ ਤੋਂ ਹਟਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਬਜਾਇ ਸਿਰਜੀ ਹੋਈ ਵਸਤੂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਆਪ ਵੀ ਪਤਿਤ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

“ਮੈਂ, ਯਹੋਵਾਹ ਤੇਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਇੱਕ ਈਰਖਾਲੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਾਂ।” ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧ ਵਿਆਹ ਦੇ ਰੂਪਕ ਹੇਠ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਾ ਆਤਮਿਕ ਵਿਵਚਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨੂੰ ਯਥਾਰਥ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਈਰਖਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।” Patriarchs and Prophets, 305, 306.

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਜਲਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਇਤਫ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਘਿਣਾਉਣਾ ਕੰਮ “ਜਲਣ ਦੀ ਮੂਰਤੀ” ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਹ ਛੇਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ, ਛੇਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਦ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਹੱਥ ਉੱਥੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਿਆ। ਤਦ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਅੱਗ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਸੀ: ਉਸ ਦੀ ਕਮਰ ਦੇ ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਅੱਗ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਮਰ ਦੇ ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਚਮਕ ਦਾ ਦਿੱਖ ਸੀ, ਅੰਬਰ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਹੱਥ ਦੇ ਸਰੂਪ

ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਆਕ੍ਰਿਤੀ ਵਧਾਈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲਟ ਫੜ ਲਈ; ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਪਰ ਉਠਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ, ਅੰਦਰਲੇ ਫਾਟਕ ਦੇ ਉਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਲੈ ਆਇਆ ਜੋ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਈਰਖਾ ਜਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਆਸਣ ਸੀ, ਜੋ ਈਰਖਾ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ, ਵੇਖੋ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਮੈਂ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਹੁਣ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਕਰ ਕੇ ਉਠਾ। ਸੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਉਠਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਵੇਦੀ ਦੇ ਫਾਟਕ ਦੇ ਉੱਤਰ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼-ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਈਰਖਾ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਸੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 8:1-5.

ਈਰਖਾ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਹੁੰਦੀਆਂ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਹੈ, ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਵਿਖਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਈਰਖਾ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਬਗਾਵਤ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ 1863 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਅਧਿਐਨ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਹਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਨਬੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਘੱਟ, ਸਗੋਂ ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵੱਧ ਬੋਲਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਬੂਵਤ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ‘ਹੁਣ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਜੋਂ ਵਾਪਰੀਆਂ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਚੇਤੇ ਲਈ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ।’ 1 Corinthians 10:11. ‘ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਤਾਂਘ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।’ 1 Peter 1:12....”

“ਬਾਈਬਲ ਨੇ ਇਸ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਸਭ ਮਹਾਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰੀਭੀਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।” Selected Messages, book 3, 338, 339.